

Egyedül Istennek!

Huszonöt év a katolikus egyházunk szolgálatában

Szeretett Tibor atyánk idén Úrnapkor tartotta negyedévszázados jubileumi szentmiséjét pilisszentlászlói híveinek, akiknek immár hatodik éve gondozza lelki világukat. Plébánosaink sorrendjében a megboldogult Kabar atyánk után került hozzánk, Izbégről ahol már két évtizede szolgálja Szentendre-Izbég katolikus híveit.

A tömör, lényegretörő „Egyedül Istennek” jelszó, nagyon találó Tibor atya szerény kifogástalan, jellemére. Ebből adódóan, életrajzával kapcsolatban is fukarul bánt az öndicsérő szavakkal. Ezért csak röviden tudtam lejegyezni az alábbi, több mint félévszázados életének epizódjait:

- 1969. március 14. született Budapesten. A Szemere utcai általános iskolában járt. Középiskolai tanulmányait a lakóházához közeli az Eötvös Lóránt gimnáziumban reálszakon végezte, ahol heti öt órában fizikát és hét órában matematikát tanult. 1987. sikeres érettségi vizsgát tett. A műszaki egyetemre jelentkezett, ahová nem vették fel. Érettségi után minden nap délutánonként az V. Kerületi Szervitákhoz járt. Már akkor valami belső sugallatra érezte, hogy pap szeretne lenni, csak a hat év szemináriumi bezártságtól óvakodott. Ezért több munkahelye is volt. Példának okáért dolgozott női idegostályon, majd mint Ifjúsági iroda közönség szervezője, és régiségkereskedő mellett is.

1991-ben döntött úgy, hogy az egyetlen útja Istenhez mégis az, ha papnak jelentkezik. Így került

Esztergomba, ahol 1996-ban diakónussá szentelték. Mint felszentelt diakónus, 1996 őszén, a Szentendrei út Kövi Szűz Mária templomba. 1997. februárjától ismét szemináriumi záróvizsgák sorozata és diplomamunkát kellett írnia. Ez még csak a második évfolyam volt akinek diplomamunkát is kellett írni.

(Az Állam és egyházügyi kapcsolatoknak köszönhetően akkor már elfogadták főiskolának, a hatévi igen magas szintű végzettséget). Ehhez meg kívánom jegyezni, hogy előtte, amikor egy pap

valami oknál fogva kilépett az egyházból átlamilag csak, mint érettségizett személy kapott, illetve vállalhatott munkakört.

1997. tavaszán június 14 – én eljött a nap, amikor Paskai László bíboros úr ötödmagával felszentelte Esztergomban.

1997 – 2000. A Battyányi téri Szent Anna templomban volt káplán.

2000 – ben került Soroksárra a Nagyboldogasszony templomba, ahol 2002. szolgált.

Innét került Szentendrére, az izbégi Szent András templomba.

Pilisszentlászló keresztény katolikus híveit 2016. januárjától szolgálja. A helyi hívők igen nagy tisztelettel fejezték ki szeretetüket a jubileumi szentmiséjén. Isten éltesse, és adjon néki erőt egészséget a további nemes lelkű szolgálatához. Befejezésül Tibor atyánk másik bölcs mondása: „Aki magát felmagasztalja azt megalázzák!”

Szent László szobor koszorúzása Pilisszentlászlón Szent László Nap

Június 25-én a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület kezdeményezésére a Nemzeti Községi Egyetem polgárőrsége, a Pest Megyei Polgári Védelmi Szövetség, Országos Kriminalisztikai Detektív egyesület, Heves és Vidéke Bűnmegelőzési alapítvány, közösen koszorúzta meg településünk névadójának Szent László szobrának koszorúzására került sor. Szent László a Polgárőrség védőszentje is.

Tizenhét Szentlászló névvel rendelkező település közül Pilisszentlászló csak az egyik. A középkorban a falut Kékesnek hívták, majd a török hódoltság utáni az újra betelepülő falu a Szentlászló nevet kapta. Azonban az, hogy a török kiűzése után a betelepülő szlovákok és lengyelek Szentlászlóról nevezték el a korábbi Kékes települést, az nem véletlen.

Szent Lászlónak lengyel vonatkozású kapcsolata van, hiszen Lengyelországban született. Az erős központi hatalmat kialakító uralkodó a törvényhozás területén is maradandót alkotott. A település főterén álló szobor koszorúzása mellett annak megszentelésére is sor került. A koszorúzásnál az ünnepi beszédet a Polgárőrség

tagja, Fajcsák Tibor tartotta, - aki egyben a település főtisztelendője is -.

A koszorúzáson Mihics József egyesületi elnök, Franyó Rudolf író műfordító, Sallay Károly ny. r. dandártábornok, Dr. Kovács Sándor r. ezredes, Dr. Schweickhardt Gotthilf ny. tű. alezredes, Dani Attila alelnök, Dr. Bakos Zoltán és további meghívott vendégek vettek részt.

A koszorúzás után vendégeinkkel megtekintettük az iskola mellett elhelyezett I-II világháborús emlékművet, a főtéri alapítók követét, és a nem rég elkészült kálváriát, ahonnan szép rálátás van a völgyben elhelyezkedő községre. A koszorúzás és a település nevezetességeinek megtekintését követő szakmai és baráti megbeszélésre - mely helyszínét és szerény állófogadását Franyó Rudolf biztosította - került sor. A vendéglátásért köszönet illeti Franyóné Pálkás Margarettát, Mihicsné Leopold Csillát és Gyetvai Szabinát.

Pilisszentlászló, 2022. június 25.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Szlovák nemzetiségi nap

Szent László ünnepe Pilisszentlászlón

„Szent László hitünk védjed...”

- Arany betűkkel fekete márványon van belevésve, Tibor atyáknak köszönhetően sok esztendőt követően most már szlovákul is:

„Svätý Ladislav, / v každy boží čas / chrán našu vieru / a zastaň sa nás!“ A szép fordítás a helyi íróknak köszönhető, írja tömören a fenti cikk szerzője. Szent László az Árpád-házi királyaink közül az egyik legelismertebb uralkodónk.

A helyi polgárörtség vezetősége délelőtt koszorút helyezett el nagy királyunk mellszobrához, hiszen az ő védőszentjük is. A koszorúzásnál, mint díszvendégek jelen voltak Sallay Károly rendőr dandártábornok, és Kovács Sándor rendőrezredes. Az iskola színpadára fel léptek óvodásaink, akik igen szépen szerepeltek. Szlovák önkormányzatunk, a Kóspallagról és Kerepesről érkezett kedves vendégeinkkel szintén szép koszorúval fejezte ki tiszteletét védőszentünk emlékművénél.

A szomszédos Iskola udvarán, közben három helyen is főzték a szokásos ünnepi ételeket.

Dombai Gáborné Jutka, a helyi Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat elnökének, és Petkó Ildikó Pilisszentlászló Önkormányzat intézőjének szervezésének köszönhetően idén sem maradt el tradicionális szokásaink ápolása. A szokásainknak megfelelően ezen a napon tartottuk, a most már hagyományossá vált Nemzetiségi napunkat.

Az ünnepi rendezvény helyszínét a Waldorf iskola biztosította. A vendégek igen kedves fogadását követően kezdetét vette a jól előkészített kulturális program. Ezt követően történt községünk patrónusának – védőszentjének, az egyik

legnagyobb királyunknak, kápolnánk mellett elhelyezett mellszobrának koszorúzása, ahol önkormányzataink képviselői helyezték el kegyeleti koszorúikat. A rendezvényen résztvevőknek étkezéséhez három tűzhelyen is főtt az étel.

A nagy üstház feletti katlanban főzött gulyás körül Dombai Balázs, és Vrhovina Szabolcs mesterszakácsok serénykedtek. Mellettük a háromlábon álló üstben Szinai Zoltán, Bíró Imre, és Vrhovina József hármass főzte a finom ennivalót. Gallai Gergely gázlágon hagyományos fazékban jeleskedett főztjével.

Az „estebédet” – vacsorát követően kezdődött az igen jól sikerült esti vigadalom.

Köszönet illet mindenkit, aki részt vett a rendezvény szervezésében, és annak lebonyolításában segédkezett.

Dombai Gáborné, Jutka a Szlovák nemzetiségi önkormányzatunk elnöke, a rendezvény főszervezője.

Botos Katalin Kóspallag Szlovák Önkormányzat elnöke és testülete is megtisztelt minket jelenlétével.

F R

Helyesbítés

A „karbonsemlegesség” című cikkben az előző havi számban azt írtam, hogy az erdőket ültetni kell. Ellenkezőleg. Csak a fasorokat, gyümölcsösöket kell ültetni, és a manokulturákat. Az egészséges elegyes(vegyes) erdők a szél által keletkeznek: A tajga minden túlevelűje és nyírfája. A nyárasok és fűzesek. Kőrisek, juharok, gyertyánosok, vagy állatok által. A gyümölcstermő

fák és cserjék: kökény, galagonya, csipkebogyó, szeder, vadkörte, vadalma, ringlók, stb. A mókusok és szajkók fejenként ötezer eldugott makkra is emlékeznek, de tavaszra teljesen megváltoznak ezek a rejtékhelyek az eső, a hó és szél miatt is. A bükk, mogyoró is így terjeszkedik, mint a tölgy.

Losonci Miklós

Detva

Különböző országokból, de egy nyelven és egy akarattal

Krajanský dvor v Detve

Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí v súčinnosti s Mestom Detva pripravil 7. ročník Krajanského dvora, ktorý sa uskutočnil v čase od 8. do 10. júla 2022 a ponúkal prezentáciu, ochutnávku a predaj gastronomických špecialít, ako aj ukážku tradičných remesiel a tradičnej kultúry v podobe prednesu tancov, spevov a hudby Slovákov žijúcich v zahraničí. Návštevníci 7. Krajanského dvora získali možnosť zistiť viac o živote Slovákov v zahraničí a oboznámiť sa prostredníctvom gastronómie a starých remesiel s ich minulosťou, ale aj s tradíciami, ktoré si zachovávajú v súčasnosti. Program na jarmočnom javisku predstavoval ľudovú hudbu, tance, piesne, zvyky, obyčaje a ponúkal možnosť naučiť sa tancovať tance z Dolnej zeme.

Július elején, az a megtiszteltetés ért, néhányunkat, hogy meghívást kaptunk a tradicionális három napos detvai folklór fesztiválra. A híres rendezvényre számos szlovák ajkú vendég érkezett,

Foto: Imrich Fuhl

nem csak a szomszédos országokból, de még tengerentúlról is. Csodálatos élmény volt látni, a különböző országokból érkezett vendégek szerepléseit. Egy nyelven és egy akarattal jöttünk össze a szlovák nemzetiségi hagyományokat őrzők egyik fellegetvárában Detván. Felemelő érzés volt ott lenni közöttük, és néhány szót váltani a különböző országokba elszármazott testvéreinkkel. Hálás köszönettel tartozunk a szervezőknek, akiknek köszönhetően ott lehettünk.

F R

Közösségi nyomor

A katonaidőm előtt és után bármikor vehettem, és ehettem zöldséget és gyümölcsöt is. Az ezred reggelije háromnapos kenyér volt, hogy a frissebb és a friss maradjon tartaléknak. Egyetlen zöldség volt a hagyma a pincéből és egyetlen „gyümölcs” – földszagú fonnyadt, tavalyi vitaminmentes alma ugyanonnan. Hozzá zsír, vagy löncshús. Ebédre zsiros leves, zsiros tészta másodiknak. Mindnyájan elhíztunk, mert kenyérrel pótoltuk, a vitaminhiányainkat. Orvosi tény, hogy egy év után cukorbeteg lettem. Minden szűnyogcsípésem elgennyesedett. A karcolásokkal együtt, gyógyulás helyet. Nem csökkentek, hanem növekedtek sebeim.

Csodával határos módon a leszerelés után elmúlt a cukorbetegségem. Az egyéni étkezés tette lehetővé az

életemet, amit a nevezett közösség majdnem elvett. 50 évvel ezelőtt Azóta mindig négy egész valamennyi a cukrom. Az éves hadgyakorlatunkra eljöttek a hadügyminisztérium fejesei is. Aznap zöldséglevest ettünk, rántott karajt, petrezselymes burgonyát és tortát. Ilyen közösség az Európai Unió is. Ránk engednék az egész világot. Ellenkező neműekre operáltatnák a gyerekeinket. Elzáratnák az üzemanyagcsapjainkat. Diktatúrának neveznek, mert védekezünk. Beperelnek és elítélnék. Szankcionálják a védekezésünket. A közös nyomort egyénileg kell, orvosoljuk.

Losonci Miklós

Sviatok svätého Ladislava v Senváclave

„Svätý Ladislav, / v každý boží čas / chráň našu vieru / a zastaň sa nás!“ – zlatými písmenami na čiernom mramorovom kameni (inak vďaka našim podpilišským slovenským literátom) takto pekne po slovensky znie vzývanie patróna kostola v Senváclave (Pilisszentlászló), pravda, pod trochu iným maďarským textom v kúte hlavného námestia obce umiestnenej busty uhorského kráľa sv. Ladislava, jedného z najznamenitejších panovníkov rodu Arpádovcov. Patrónovi sa patrí vzdávať hold v čase jeho sviatku, preto v tejto našej pilišskej dedinke púť sa takpovediac odjakživa koná koncom júna. Nebolo tomu inak ani v tomto roku. Miestna slovenská samospráva usporiadala svoj tradičný Národnostný deň, členovia tzv. občianskej gardy (civilní pomocníci policajtov) kládli vence k buste sv. Ladislava, keďže ide aj o ich patróna, no a ďalší ochotníci združení v deviatich gastro-mužstvách súťažili vo varení perkeltovej a gulášovej. Kladenia vencov sa zúčastnil vzácny hosť: hlavný radca a policajný generál vo výslužbe **Károly Sallay**, na javisku pritom senváclavských škôlkarov a ľudových spevákov, členov pávieho krúžku striedali ochotnícki speváci, tanečníci a rozprávači z Kerepešu a Kőspallagu. (-)

Foto: Imrich Fuhl

Úrnap megemlékezésünk

Úrnap megemlékezésünk valóságos teljes, elődeinktől örökölt neve: - Az Úr testének és Vérének ünnepe. A keresztényi katolikus hitvallásunk szerinti egyházi évben – a Húsvéti időt lezáró Pünkösdvasárnap

után két héttel tartjuk. Tehát „mozgó” ünnepeinkhez tartozik. Az ünnep eredete a XIII. századra datálható. A fennmaradt írások szerint, egy cseh pap zarándok útra indult. Zarándok útja során, még messze Rómától szentmisét mutatott be a bolsenai Szent Krisztina templomban. Az átváltoztatás pillanatában kétségei támadtak a felől, hogy a kenyér és a bor valóban Krisztus testévé és vérévé válik-e. Ekkor megdöbbenve vette észre, hogy a megtört ostyából vércseppek hullottak, a korpolaréra. A nagy tisztelettel körülvelt ereklyét 1246. június 19-én átvitték Orbán pápához. Erre való tekintettel Ő hirdette ki Úrnapja ünnepét az 1264. szeptember 8 – án kelt bullával, melyben a Pünkösöd nyolcadát követő első csütörtökre tűzte ki Úrnapja megünneplését.

A hagyomány szerint Aguinói Szent Tamás írta az ünnepre a liturgia szövegét. A szentmisében az „átváltoztatástól” kezdve Jézus teste és vére jelen van a kenyér és a bor „színében”. Ez a jelenlét megmarad, ezért őrizzük a Szentostyát a Tabernákulumban, és az örök mécses jelzi, hogy Jézus itt van velünk. Az Oltáriszentségben jelenlévő Jézusnak térdhajtással adunk tiszteletet.

Úrnapjának ünnepét, igen nagy tisztelet és ünnepi előkészítés előzte meg hajdanában. A körmenet a Kosztolná cesztán (Petőfi utcán) ballagott lefelé, majd a főtéren az iskola előtt kanyarodott jobbra a Dedinára, mely sok névváltoztatást túlélve a „felszabadulás” óta hivatalosan a Béke út nevet viseli. A Béke utcai sátraknál tették tiszteletüket az akkor még hosszan kígyózó vallásos szlovák ajkú

elődeink. Jelenleg már csak a templom körül tartjuk meg az erősen lerövidített, körmenetünket. Kevesebb létszámmal bár, de a részvétel és az érdeklődés Krisztus Testének és Vérének Ünnepe iránt azonban nem maradt el. Ezzel is bizonyítottuk azt a tényt, hogy elődeink életében is nagy szerepet játszott a vallás. Éppen ennek köszönhetően az egyházi ünnepeket nagyon komolyan vették a különböző szabályokat egyházi szokásokat és előírásokat betartották. A mi Kereszténykatolikus egyházunk hiszi és hirdeti, hogy a pap szavára Isten lehetségessé teszi, hogy a kenyér és bor színe elatt valóságosan jelenvalóvá váljon Krisztus. Körmenetünk az utóbbi évekhez hasonlóan, már csak templomunk körül tartott. A körmenet élén idén is Tibor atya haladt a baldahin alatt. Minden sátrornál megálltunk és Tibor atya szép beszédet tartott.

Elismeréssel kell adóznunk a sátrakat készítő családoknak, segítőiknek, és mindenkinek, aki közreműködött e jeles egyházi ünnepünk méltó megünnepléséhez.

Úrnapja van!

Az Úr Szent Testének és Vérének ünnepe. Hálás vagyok, hogy ilyen sokan örömmel vettek részt a munkálatokban, hogy a virágsátrakkal kifejezhessük ősünk tiszteletét, hogy megnyilvánulhasson vallási hovatartozásunk egyik csodaszép ünnepe és közösségünk összetartó ereje. Áldott legyen az Úr! Jegyezte meg Tibor atyánk.

Szórend

„A gyors és biztonságos eltávolításához használjon fülsprayt.” Nem a fülszír gyors és biztonságos, hanem az eltávolítása fülsprayjel. Ebbe a pillanatba gondolta, reá. Helyesen ebben a pillanatban. A suk – sükölések mellett folyamatosan követik el a TV műsorokban a fenti típusú nyelvtani hibákat. A legelső mondatnak csak helyes szórenddel van

értelme: „A fülszír gyors és biztonságos elhárításához használjon fülsprayt. A fordított sorrend – fordított értelmű helyzetet fejez ki. „A 100% -os zsír eltávolítása” helyett a zsír 100%-os eltávolítása lenne a helyes.

Losonci Miklós

Kedves Falubeliek!

Köszönjük az önkormányzat, a DMRV Zrt. és a magam nevében is, hogy a kérésünk meghallgatásra került, ugyanis az elmúlt napok időjárása ellenére a falu vízfogyasztása az elmúlt évek napi átlagán tudott mozogni (kb. 180 m3).

A DMRV Zrt. tájékoztatása szerint azt is elmondhatom, hogy a Pilisi-medencében mindenhol helyreállt a kiegyensúlyozott vezetékes vízszolgáltatás.

Szabályozás és „hangoskodás” ide, vagy oda az elmúlt napok eseményei számomra most is

megmutatták, hogy el lehet érni eredményeket egy közösségben kérésekkel, felajánlásokkal és az arra hivatott emberek csendben történő munkavégzésével, azért, hogy az egyéni érdek mellett meglegyen az egymásra való odafigyelés és felelősségérzet.

Tisztelettel és szeretettel köszönöm az együttműködést!

Tóth Attila
Polgármester

Bölcs mondások - Tibor atya gyűjteményéből

- Ha nem tehetjük, amit akarunk, azt kel akarnunk, amit tehetünk

ZSIDÓ KÖZMONDÁS

- Ami a csúcspontra ért, máris zuhanhat a semmibe.

SENECA

- Én nem tartom bölcsnek azt az embert, aki ma nem bölcsőbb, mint tegnap volt.

ABRAHÁM LINCOLN

- Panaszkodtam, hogy nincs cipőm, amíg nem találkoztam valakivel akinek nincs lába.

PERZSA KÖZMONDÁS

- Álszerénység létezik, de álbüszkeség nem!

JULES RENARD

- Úgy gondolom, mennyei atyánk azért teremtette az embert, mert nem volt megelégedve a majommal.

MARK TWAIN

- Mindig bocsáss meg ellenségeidnek! Nincs ami jobban dühítené őket.

OSCAR WILDE

- Minél többet érintkezem az emberekkel, annál jobban szeretem a kutyámat.

BLAISE PASCAL

- A házasság társulás olyan bajok elviselésére, amelyek egyedül nincsenek.

KIRÁLYHEGYI PÁL

- A testgyakorlás marhaság. Ha egészséges vagy, nincs rá szükséged, ha pedig beteg, nem szabad csinálnod.

HENRY FORD

- Minden álmunk valóra válhat, ha van bátorságunk a nyomukba eredni.

WALT DISNEY

- De sok gyermek volna, ha a tekintet termékenyíteni tudna. De sok halott lenne, ha a tekintet ölni tudna. Tele lenne az utca halottakkal és terhes nőkkel.

PAUL VALÉRY

- Amint mondani szokás, lehetetlen, hogy valami legyen, ha előtte nem volt semmi se.

ARISZTOTELÉSZ

- Egy embert nem taníthatsz meg semmire, csupán segíthetsz neki, hogy maga fejezze fel a dolgokat.

GALILEO GALILEI

„Szlovákiában szlovákul” /?/

Szlovákságunk Magyarországon

Az 1992 júliusában Túrocszentmártonban megrendezett 5. Szlovák Ifjúsági Világtalálkozón különösen érdekes volt megfigyelni a magyarul beszélő szlovákjaink részvételének egyes pszichológiai aspektusait. Például azt, hogyan viszonyulnak anyaországunk polgárai az ilyen jelenségekhez a határon túli szlovákok körében. Ők ugyanis lényegében jogosan vetették magyarországi szlovák fiataljaink szemére, hogy miért nem beszélnek egymás között legalább „Szlovákiában szlovákul”. Azok akiket irritált a magyarországi szlovák fiatalok szájából hallott magyar szó, nem ismerik a mi viszonyainkat. Nem tudják például, hogy a családokban már egyre kevésbé beszéljük a nyelvünket, hogy nincs egyetlen igazán szlovák, sőt még szimmetrikusan kétnyelvű iskolánk se, stb. Nem nagyon hajlandók a őseik nyelvén beszélni.

A szlovákiai szlovákok aztán, elég szerencsétlenül, azt ajánlják, hogy a magyarországi szlovákok vegyenek példát a nyugat-európai vagy tengerentúli szlovákokról. Csakhogy – ahogy erről saját fülünkkel is meggyőződhattunk – az USA-ból, Kanadából, Franciaországból és máshonnan érkezett szlovák fiatalok is gyakran és sok esetben kizárólag nem szlovákul beszélgetnek egymás között, hanem angolul, franciául, németül is. Pedig az ő esetükben csak a kitelepültek első második, legfeljebb harmadik generációjáról van szó. Hát akkor mit szóljunk mi, magyarországi szlovákok? Ki lehet egyáltalán megbízhatóan számolni, hogy hány generáció váltotta egymást ezalatt a 250-270 év alatt szlovák vidékeinken? Még ha tudatában is vagyunk annak, hogy nemzetiségünk az utóbbi egy évszázadban került ilyen kritikus helyzetbe. Ami a pszichológiai aspektusokat illeti, a szakembereknek is biztos nagy munka lenne feltérképezni, hogy vajon azt, hogy a szlovák fiataljaink nem hajlandók az őseik nyelvén beszélni, milyen arányban okozza a közömbösség, a nyelv nem kellő ismerete vagy valamilyen pszichológiai komplexusok, esetleg amiatti félelem, hogy hibáik nem találnak megértő fülekre a befogadó közegben. A a legszomorúbb az egészben, hogy nem nekik (legalábbis nem elsősorban nekik) kellene emiatt szégyenkezniük, hanem másoknak ...

Fuhl Imre

0:4

Előre megéreztek, előre letérdeltek

Ki hitte volna? A budapesti meccs után, azzal volt tele az angol sajtó, hogy a magyarok csak fehér gyerekeket engedtek a stadionba. Ez is a nemzeti kormány érdeme, hogy a magyarok fehérek és keresztények. Angliában a magyar himnusz végig lett füttyülve, és ordibálva. Bár az angolok is üvöltve énekeltek, de az nem magyar himnusz volt. A meccs előtt Rossi magabiztos volt: - „Sikerült a pihenés mondta. A német meccs előtt, nem edzettünk, csak a taktikát beszéltük át. – mondta. Zseniális! 4 bomba kapáslövés gólunk volt. Három

hálózaggató és egy lehelet finom emelés. A cserék fantasztikusan lettek időzítve. Ádám erőből szerzett labdát. Sebész pontos passz, és a 2. gólunk már eldöntötte a meccset. Bravó.

A meccs végén az angol szurkolók már a saját játékosait fütyülték. Amikor mellé fejeltek vagy rúgtak. A kapu eltalálása helyett. A derby után az angol edző minden játékosunkkal külön – külön kezet fogott. Rossival összeölelkezett. A magyarok

együtt énekelhették a himnuszt a drukkereikkel. Ezuttal már hangosan fütyü nélkül.

Az 1953 – as 3:6 – nál „csak 3 volt a gólkülömbőség. Most 4! Az EB döntősök és a németek helyett mi állunk jelenleg, őszig, az első helyen a „halálcsoportban„. Ilyenkor szeretem a focit. Amikor győzünk!

Losonci Miklós

Az én Miatyáncsom

Atyám! Atyám vagy, én a gyermeked!
Add, hogy fohászként mondjam ki neved,
add, hogy szeresselek hűen, nagyon,
légy nekem több, mint bármi jutalom.

Légy egyszerűen az én atyám,
minden lépésemre vigyázz reám,
adj tanácsot, ha problémák között
erőtlenül, ezerszer felnyögök,
adj fényt, ha sötétben eltévedek,
add, hogy ne zúgolódjam ellened.

Az élet bármily fájó és komor,
legyen bármily szükség, inség, nyomor,
Ha nagyon fáj, hogy egyedül vagyok,

Te tedd széppé a fénytelen napot,
terítsd aranypalástodat reám,
feledd el minden bűnömet, Atyám!

Adj erőt, ha a harcban lankadok,
légy útítársam, ha úton vagyok,
taníts imádkozni, mint gyermeket,
adj hű szívet, amely téged szeret.

Te ébressz, és Te altass este el,
légy vendégem, ha szívem ünnepel,
légy barátom, ha nagyon víg vagyok,
légy tanítóm, kitől tanulhatok.

Légy jó atyám, aki engem szeret,
s én legyek jó, hű, igaz gyermeked.

Antalfy István, Jenakijevo 1949. október
(szovjet hadifogolytábor)

Dobay Pál erdőmérnök kedves közlése alapján

Pilisszentlászlói Polgárőr-és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Hello Pilis Trail Terepfutás

"Újra várnak a Pilis és a Visegrádi-hegység ritkábban járt, de varázslatos szurdokai és kilátópontjai a Hétvályús-forrás legendás emelkedőjével. Lehet forró nyári nap vagy esős kalandozás is, így érdemes okosan távot választanod. Te hova köszönsz be ezúttal júliusban?" Írták a szervezők a versenykiírásnál.

Polgárőrségünket előzetesen megkeresték és felkérték a szervezők a verseny biztosítására. A futók biztonságának szavatolásában három fővel vettünk részt. Öröndetes, hogy az egyik a fiatal polgárőrünk volt. Előzetesen a PMRFK. Szentendrei Rendőrkapitányság felé jeleztük a biztosítási feladatokban való részvételünket. A ránk bízott területrészen a verseny lebiztosítása, jó időjárásnak és a polgárőrök összehangolt csapatmunkájának köszönhetően sikeresen lezajlott. A közlekedésben résztvevők partnerek voltak. A versenyzők, valamint a rendezvény szervezői megköszönték tevékenységünket.

Pilisszentlászló, 2022. július 10.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Felkészülés a télre

Ilyenkor kell feltölteni a gáz, olaj és széntárolókat. Ehelyett (Németországban már évtizedek óta állnak az atomerőművek) a nyugatiak most zárják el az olaj és gázcsapokat. A szénbányák évtizedekkel ezelőtti bezárása után. „TISZTA” napenergiával és szélenergiával az ásványi energiahordozók „másfél” % - a pótolható. A téli napsütés még a jégolvasztásához is kevés. A téli szél pedig

hóvihart okozna, ha lenne. Nem meleget. Mi lesz az urán (30 év), olaj (40-50 év) és gázkorszak (6a-70 év) után. Talán az ami előtte volt. Kerékpár, lovaskocsi, gőzmozdony. Talán elektromos roller, étolajos traktor, fafűtés, életfogytig tartó tanulás helyett fizikai munka, HONVÉDELEM.

Losonci Miklós

Rés a pajzson, avagy úttalan utakon

Önkormányzatunk meghirdette, ki is írta, hogy a Petőfi S utcát hídjavítás miatt a munkálatok alatt a Béke utca vége felől lehet megközelíteni. Ez azt jelenti a normális gépjárművezetők számára, hogy a Fő tér irányából nem lehet bejutni a Petőfi utcába, illetve onnan, csak a Béke utca irányába lehet elhagyni azt. Jogosan keresték meg polgárőrségünket a Petőfi utca lakói, és tették fel a kérdést, hogy most ez mindenkire vonatkozik-e. A lezárást követően egyes gépjárművezetők rá jöttek, hogy a megbontott lezárt hídépítés mellett el lehet jutni a Petőfi utcába. Az orvosi rendelő mellett lakó előtt lévő füves területet igénybe véve, a lefedett árkon keresztül közlekedtek gépjárműveikkel.

A kivitelező jelezte a közlekedési tilalmat, mindezek ellenére csak a jogkövető gépjárművezetők veszik figyelembe a közúti jelzéseket. Ha így lehetett közlekedni, akkor fölösleges volt a kitáblázás és a kiírás az önkormányzat részéről és minden Petőfi S utcai

személy gépjárművezető használhatta volna az elkerülő megoldást. Jelenlegi szabályozás alapján a zöld terület nem minősül közútnak, tehát nem vehetnék igénybe. Amennyiben ez a megfelelne a közúti közlekedési előírásokban megfogalmazott közút követelményeinek, nem kellene a kátyús Béke utcán keresztül közlekedni. Tekintettel arra, hogy a patak lefedésén nincs kijelölve terelő út, ezért az nem használható közútként. (26/2021. (VI. 28.) ITM rendelet az útügyi igazgatásról) Közút: A gyalogosok és a közúti járművek közlekedésére szolgáló közterület, illetőleg - közforgalom elől el nem zárt - magánterület. (3/2001. (I. 31.) KöViM rendelet a közutakon végzett munkák elkorlátozási és forgalombiztonsági követelményeiről)

Sajnos ez megint újabb tanulságot hozott a falunkban lévő útlezárás.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Békés-e a Béke utca?

Települési önkormányzat feladata a tulajdonában lévő közutak kezelése, melyért felelőséggel tartozik. Pilisszentlászlón a belterületi utak az Önkormányzat kezelésében vannak. Az Önkormányzat számára közérdekű bejelentést tettem 2022. 05. 20-án a kátyúzások ügyében, de semmi válasz nem érkezett. Nem az a legnagyobb baj, hogy ismételten megsértették a törvényi előírást, hanem az, hogy nem végeztették el a kátyúzást. Mint magánember kértem a Magyar Közutat 2022. 05.27-én a buszmegállóban lévő útbeszakadás kijavítására. Rövid időn belül megtették, pedig az a szervezet Országos szintű és nem a közel 1200 lakosú település lakosai által választott és a lakosokért lévő testület. A Béke utcával párhuzamos Petőfi utca forgalmának - az Apátkúti patak hídjának építése miatt – nagy része áttevődött a Béke utcára, ami tovább rongálja az út állapotát. Az, hogy az elmúlt évben a patak medrének felújítása során miért nem végezték el ezt arról nem tudok nyilatkozni. Véleményem van. Nem mellesleg a gépjárművel közlekedő turisták és

a távolsági busszal érkezők kerülgetik a kátyúkat, s a Béke utca végén lévő kitermelt hulladékrakásokat nézik. Természetesen a Főtér és a Petőfi tér közötti útszakasz is balesetveszélyt hordoz magában az ott lévő nagy kátyú miatt. 2014. február óta az Önkormányzat hivatalos e-mail címére írtam több alkalommal levelet, melyben kértem, hogy a két szilárd útburkolattal ellátott szakasz közötti olykor a Rómaiak által épített utak minőségét el nem érő út legyen végre szilárd burkolattal ellátva. De hiába semmi nem történt. Azt azért el lehet mondani, hogy aki észrevételezi az önkormányzat tevékenységét, vagy nem tevékenység hiányosságait, az szálka egyes személyek szemében. Úgy gondolom, hogy ráférne az önkormányzatra egy igazi felügyeleti ellenőrzés.

Schweickhardt Gotthilf Gyula Dr.

A két milliárd év alatt...

...felhasználódott földgázt és kőolajat most „füstölő el” a kétmillió éve megjelent emberiség. Születésemkor 1 db (egy darab) autó volt az egész kis városunkban. Egy bordóbarsony üléses fekete taxi. Párszor én is ültem benne. Azóta Szentendrén is több hatezer autó „püfög”. Lovaskocsin viszont én is bármikor utazhattam régen. Bárki mellé felülhettem volna, ha megkértem volna. Minden

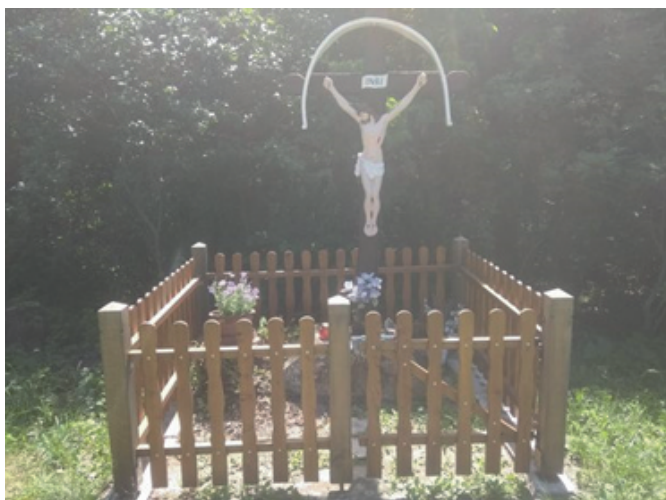
álló lovat etettünk az azóta allergiának elátkozott oxigéntermelőikkel. Parlagfüvel, fekete ürömmel, fűfélékkel.

CSODA LENNE, HA MÉG KITARTANA HETVEN ÉVIG A KÉTMILLIÁRD ÉVIG TERMELLŐDÖTT OLAJ!

Losonci Miklós

Emlékeink ápolása

Krisztus kereszt a határban

Mint köztudott, elődeink a pálosok által, hithű katolikus keresztények voltak. Ezért a korabeli keresztényi szokásokat követve, számos útszéli keresztet állítottak. Számos ilyen kereszt található jelenleg is községünkben. Leginkább a falunk szélén, de a művelt földek közötti utak mellett is. A termés megóvására kérték ezzel a mindenható segítségét az izzadságuk által megművelt földjeiken lévő termésük megóvását. Igen ékes bizonyítéka ennek az első kút közelében lévő

Krisztus keresztünk. Még mindig emlékemben él, amikor mezei munkára igyekeztünk, a kereszt előtt keresztet vetettünk és „dicsértessék a Jézus Krisztus” köszöntéssel haladtunk tovább. A férfiak a kalapjukat is megemelve haladtak tovább. Mi gyerekek, mezei-erdei virágokból csokrot készítettünk és helyeztünk el a kereszt tövében. A képen lévő keresztünk, az első kút közvetlen közelében került felállításra, még a 19. században. 1980-as évek derekán lett felújítva Kocskovszki Géza sajátkezű munkája által, Csizmadia plébánosunk idejében. Nagyon jól emlékszem rá, hogy még processziót is szerveztünk hozzá, az ismételt felszenteléséhez. Nagyon sokan voltunk, még az akkori tanácsházán titkárnőként dolgozó áldott emlékezetű Gellen Pálné, mindenki „Etká nénije” is velünk tartott. Az eltelt negyven év után, szorgos dolgos kezek által iparművészeti szinten került felújításra. Kérjük Isten áldását, a gyönyörű munkát végzőkre!

Fotó: Dombai Marianna

FR

Tallózás

NYÍLT LEVÉL PILISSZENTLÁSZLÓ – SENVACLAV KÖZSÉG POLGÁRMESTERÉNEK!

Tisztelt Uram!

Most itt a faluban van vészhelyzet. Jelen pillanatban nem érdemes azzal foglalkozni, hogy ez a helyzet hogyan alakult ki, van-e felelős, és hogy ki az. Ez most másodrangú probléma.

Természetesen erre is vissza kell térni a jelenleg aktuális probléma megoldása után, hisz nem megengedhető egy helységben a lakosság teljes információ nélküliségben tartása.

Nem ez az egyetlen elítélendő esemény az Ön vezetése alatt a falu életében. Most azonban minden hátrább szorul, és a legfőbb problémát kell megoldani. Éppen ezért

FELHÍVOM SZÍVES FIGYELMÉT ARRA,

HOGY INTÉZKEDJEN ANNAK ÉRDEKÉBEN, HOGY

AZ IDŐSEK, BETEGEK ÉS KISBABÁK SZÜLEI, AKIK NEM TUDNAK ELMENNI A LAJTOS KOCSIKHOZ -AMIKNEK TERMÉSZETESEN A TARTÓZKODÁSI HELYE SEM LETT KIHIRDETVE – HOZZÁJUTHASSANAK AZ ÉLETHEZ SZÜKSÉGES IVÓVÍZHEZ!

ENNEK MEGSZERVEZÉSE AZ ÖN KÖTELESSÉGE. Mivel Ön rendszerint nem szeret megszólalni és Ön helyett legtöbbször a Kedves Felesége a kommunikációs ember – noha nem világos az, hogy ő az önkormányzat alkalmazottja-e és van-e intézkedési joga. Jelen esetben ez

lényegtelen. Akár Ön, akár a család köteles megmenteni a fentebb említett helyzetben lévő lakosok életét elegendő mennyiségű ivóvíz házhozszállításával!

Kérem, szíveskedjek AZONNAL INTÉZKEDNI ez ügyben.

Üdvözlettel:

Nagy Zoltán, több pilisszentlászlói rászoruló lakos
névében

Nagy Zoltán

Tisztelt Petkó Judit!

„Hogy kinek mi a kötelessége, arról azért vitatkozhatnánk.”

Komolyan gondolja, hogy érdemes lenne ezen vitatkozni? Ebben nem értünk egyet.

„Harsogó nagybetűket használni könnyű.”

Ebben egyetértünk, elég csak megnyomni a capslock billentyűt.

„Csak egy kérdés, ha megengedi: Ön/Önök azt hiszik, hogy a polgármesterünk otthon ül a medencéjében és nem érdekli a vízhiány?”

Én – de a többiek nevében nem nyilatkoznék – azt sem tudtam, hogy a polgármesternek van fürdőmedencéje, hogyan hihetnék ilyesmit?! Gratulálok neki, használja is egészséggel. Ha a polgármesteri fizetésből megteheti, tegye is meg.

A probléma ott van, hogy egészen addig, amíg a nevezett úr sok órával a probléma előfordulása után először jelentkezett, már akkor is késő volt. Jóval korábban kellett volna ezt megtennie, amikor először találkozott a veszélyhelyzettel. És ez igazi veszélyhelyzet, nem olyan kamu, mint amit a kormány bevezetett homályos okokból.

A közzétett írásom nem a polgármester és nem mások nyaralási szokásairól szólt, hanem arról, hogy még a falu vízellátásának megszervezése és biztosítása előtt gondoskodni kell azokról, akik

nem képesek az ide-oda kitett lajtoskocsikat megközelíteni és onnan flakonokban vagy bármi másban vizet hazaszállítani.

Szomorúan látom, hogy többen nem fogják fel a leírt szavak értelmét: Vannak, akik nagyobb veszélyben vannak, mint mások! Rajtuk kötelező először segíteni! Ez lett volna az üzenet.

„Tájékoztattak face-en, hogy reggel óta fülén a telefon és próbál vizet szerezni valahogy.

Nem csak Szentlászló érintett a vízhiányban, hanem szép lassan az egész térségben nem lesz víz.”

Örülök, hogy Önt erről tájékoztatták, nyilván ez a leghatékonyabb módja a víz beszerzésének. Azonban megismétlem: NEM ERRŐL VAN SZÓ AZ ÍRÁSOMBAN. Kérem, próbálja újra értelmezni a sorokat.

„Legalább a faluban kéne összetartani, nem széthúzni.”

No ebben megint csak egyetértünk, azonban amit Ön széthúzásnak vél, az a leginkább és legsürgősebben rászorulóknak mielőbbi megsegítése. Amit én vélek széthúzásnak, az inkább a polgármester minden áron történő védelme függetlenül attól, hogy miről is van szó, mi is a veszélyhelyzet legkritikusabb eleme.

Tisztelettel: Nagy Zoltán

Lehet, hogy...

Lehet, hogy az önkormányzat nincs a hivatása magaslatán az információ szabad és kiterjedt tájékoztatása területén? Nem kéne lecserélni egy potenciálisan jobbra? Ezen a területen hibát hibára halmozni nem egészséges. Mint korábban is tapasztaltam, a község feje most sem hallatja hangját a gondok közepette. A kedves felesége

kommunikál helyette. Ő itt hivatalosan a polgármester helyettesi pozícióját tölti be?

Nagy Zoltán

Petkó Judit

Tán jelöljük magát?

Csak az lenne a kérdés, hogy Ön tud-e a víztározóba vizet varázsolni? Nem a polgármester hibája, hogy nincs víz. (Szarvashegyen tegnap déltől nincs)

Az információ hiányról pedig csak annyit, hogy reggel 8-kor lementem a Főtérré és teljesskörű

informálást kaptam Edit nénitől és Atitól.

Nem kell hangulatot kelteni!

Régen is hordtuk a vizet, amikor még kinn műveltük a hosszúföldeket. Nem haltunk bele.

Inkább meg kellene köszönni azoknak, akik legalább a lajtoskocsit elintézték.

Nagy Zoltán

Kedves Judit!

Kérem, tiszteljen meg annyival, hogy elolvassa az írást. Figyelmesen. És nem kell másfelé terelni a szót. Megpróbálom megismételni: Nem a vízhiány miatt írtam, hanem azok érdekében próbáltam felvetni egy felelős gondolatot, akik a többiekénél nagyobb veszélyben vannak. Ha ezt sem érti meg, sajnos nem tudok mit kezdeni Önnel. ... Csak úgy hozzáteszem, hogy nagyapámmal én is jártam a kútra, tudom, Ön miről beszél. De – ismétlem – most nem erről van szó.

Úgy tűnik azonban, hogy nem csak Ön, mások sem értették meg a szöveg lényegét.

Továbbá:

Az nagyon dicséretes, hogy Ön reggel 8-kor lement a Főtérré és ott a két nevezettől teljes körű infót kapott. Ugyanakkor helyénvalónak gondolja azt, hogy a falu minden lakosának le kell mennie reggel 8-kor a Főtérré azért, hogy híreket kaphasson a vízhiányról? Nagyjából 1200 ember lakik itt, és ha leszámoljuk belőle a gyerekeket, még akkor is vagy 7-800 embernek kellene lesétálni, vagy Isten őrizz, autóval odamenni és megkeresni Atit és Edit nénit.

Sajnos nem is ismerem őket, nem is tudtam volna, hogy kit keressek. DE nem is mentem. A falvakban – talán itt is – voltak kisbírók, hangszórók vagy bármiféle módszerek a fontos események kihirdetésére. Ezt az önkormányzat egy szakembere megtehetné volna akár például egy hangszórós autóval.

Én 2 óra körül tettem fel az írásomat, amire pár perccel később végre reagált a szakember, de legalább akkor megtette. Gyanítom, ha nem írok, azóta sem lenne válasz.

Szóval tessék olvasni. Újra. Addig, amíg meg nem érti a lényegét.

Mindeközben a helyzet – ami nem az önkormányzat hibája, mondhatni senkié – hogy hamarosan mosdás nélkül Magyarország legbüdösebb faluja leszünk. (És ez nem kritika, ez nem kioktatás, ez humor szeretett volna lenni.)

- Na én mára kiszálltam. Itt már a Skanzen csőtörésétől jutottunk el a falu csőtöréséig. Azt hittem, hogy aki ír, az olvas is. Tévedtem. Kellemes szomjúhozást.

Ismét vízhiány Pilisszentlászlón

Településünkön fellépett vízhiánnyal kapcsolatban ismételten megállapítható, hogy a polgármester nem volt a helyzet magaslatán. A helyi önkormányzat feladata a lakosság ellátása és védelme kapcsán a 2011. évi CLXXXIX. törvény Magyarország helyi önkormányzatairól 13. § (1) bekezdés 11, 12, 21. pontjai rendelkeznek. A 2011.

évi CCIX. törvény a víziközmű-szolgáltatásról adja meg a keretet a település lakosainak vízellátásával kapcsolatban. A 2012. évi CLXVI. törvény a létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről 1. számú melléklete az ivóvíz szolgáltatást, mint kritikus infrastruktúra alágazatát nevesíti. A

vízszolgáltatók ennek megfelelően készítik el a rendszer zavarának felszámolására szolgáló terveiket. Az önkormányzatunk a DMRV Zrt által biztosítja az ivóvíz ellátást. Ezért a szolgáltató felelőssége a víz biztosítása. A felelősség megoszlik a DMRV Zrt és a polgármester között.

Az, hogy mi okozza a vízellátási zavart,

- amelynek következtében a településünk lakosai huzamosabb ideig nem jutnak normálisan ivóvízhez - annak a vizsgálata folyamatban van, és nem előzheti meg a településünk lakosainak alapvető ellátását.

A lakosság életének, testi épségének, biztonságának szavatolása az adott településen a 2011. évi CXXVIII. törvény a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról a polgármester feladata. (Pilisszentlászló III. katasztrófavédelmi besorolási osztályba sorolt.) Ennek keretén belül a polgármester kötelezettsége a települési veszélyelhárítási tervek elkészítése - más szervek közreműködésével-. A 2011- évi CXXVIII. törvény végrehajtási rendelete (234/2011.)XI.10.) Korm. rendelet) alapján az elkészített veszélyelhárítási tervet a lakosság számára ismerteti. A polgármester eddigi működése során ezt nem tette meg. A lakosság tájékoztatása nem történt meg időben.

A vízellátás működésében jelentkező zavar nem újdonság, előfordult már korábban is, s akkor sem tudta időben megnyugtatóan rendezni. Ez az ismételt lakosság ellátását érintő vízellátási zavar bebizonyította, hogy a lakosságfelkészítése nem történt meg ilyen esetekre.

Az első megoldás az lenne, hogy előre ki kellene jelölni településünkön azokat a pontokat, ahova az ivóvízszállító tartálykocsikat elhelyezik, s az ellátási zavar idejére ott folyamatos a vízvétel lehetőségét biztosítani. (Most a mennyiség, stb. vonatkozó részeivel nem foglalkozom.) Természetesen ezt a lakossággal is közölni kell, nemcsak facebookon, hanem az Önkormányzat honlapján mindig megjelenő helyen, az idősebbekre gondolva papír alapon közreadni.

Ismét bebizonyosodott, hogy a kommunikációt még tanulnia kell a Polgármesternek – az ismételt eset kapcsán megint a lakosok kezdték el információ hiányában a kommunikációt - , valamint az, hogy a kollektív bölcsesség többet ér, és nem utolsó sorban az is, hogy a lakosság védelmét valós veszélyekre biztosítani kell. Ezt elsősorban a települést ismerők, az itt lakók bevonásával lehet elérni.

Schweickhardt Gotthilf Gyula, Dr.

Miért drága egy beruházás, mely nagy részét az állam fizeti?

A szennyvízelvezetés és az apátkúti patak medrének rendezése kapcsán már azon meglepődtem, hogy a több tíz milliós beruházásban – a beruházás nagy része központi pénzből történt-nem lehetett az Orvosi rendelő előtti hidat felújítani. Most ez megtörtént, természetesen külön beruházás keretén belül, mely nagy részét szintén az állam fizeti. Nagy lendülettel megindult a szennyvízcsatorna tervezése is. A tervező szembesült a híd építési munkálataival és konkrétan megjelölte azt a helyet, ahol a híd alatt át kell majd vezetni a szennyvíz vezetéket. Beszélt a híd kivitelezőivel, hogy a tervezett helyre építsék be a csatornát, hogy a későbbiek során ne kelljen hozzányúlni a területhez. A kivitelező közölte,

hogy azt nem lehet, mert 200.000,- ft-al többbe kerülne a jelenlegi beruházás. Ebben igazat adok neki, de az, hogy egy későbbi, majd több milliárdos beruházásban kell majd legalább 2.000.0000,- Ft-ért ezt a műveletet elvégezni az szerintem senkinek sem fog feltűnni. Szóval a spórolást itt kellene elkezdni, de hát az államnak van pénze.

Egyúttal szeretném megragadni az alkalmat és megköszönni a Vízműveknek, hogy a Béke utcában a vízelhárítás során keletkezett útfeltárást kijavította. Ami nem mondható el az Önkormányzatunkról, mert a kátyúzást továbbra sem végeztette el. Igazuk lehet idén is lesz még tél.

Schweickhardt Gotthilf Gyula, Dr.

Köszönet

Köszönet a Béke utcai vízkár elhárítást végzőknek, mert az úttestet kijavították, a hiányt pótolták. Sajnos az Önkormányzatunk olyan messze van, hogy nem ér el hozzá a kérés az általa kezelt közutak kátyúinak kijavítására. Kérdések sora vetődik fel, melyet biztos meg lehet válaszolni.

Kettő ezek közül: - Nincs pénz a kátyúzásra, vagy a település autótulajdonosai nem érdeklik meg a kátyúmentes utat?

Schweickhardt Gotthilf Gyula, Dr.

Kedves Falubeliek!

Közel háromórás operatív ülés után vannak előremutató fejlemények:

1. A műszaki (vezérlési) hibát a DMRV Zrt. munkatársai elhárították.
2. 17:30 körül a két 100 m³ medencéből az egyiket el kezdték feltölteni, amivel párhuzamosan a légtelenítés is elindult.
3. 20:00 óra körül kb. 30 m³ víz már volt a medencében, amit a helyszínen láttam is.
4. Várhatóan az éjszaka során elindul a vízszolgáltatás a faluban, míg a magasabban fekvő területeken ez inkább csak reggeli órákban következhet be.

Fontos hangsúlyozni, hogy egyelőre egy medence (kb. 70-80 m³) – napi átlagfogyasztás kb. 150 m³ – fogja biztosítani a vizet a faluban, ezért fokozottan kérem Önöket, hogy egymásra való tekintettel csak a legszükségesebb dolgokra használják a vezetékes ivóvizet. Továbbá kérem, hogy alternatív vízfelhasználási módszereket vegyenek számításba (kútvíz, palackos víz használata), kerüljék a kézi- és automatával történő öntözést, medencék utántöltését, tömlővel történő autómosást.

Solymáron kritikus a helyzet, ezért a vezetékes

ivóvíz használata előtt a saját érdeken túl kérem jusson eszükbe, hogy Solymár magasabban fekvő területein közel 3000 honfitársunk, négy napja egy „csepp” vezetékes ivóvizet sem látott. Biztos többen emlékeznek azokra a napokra, amikor Pilisszentlászlón, 2018 augusztusában, szivattyú meghibásodás következtében, önhibánkon kívül sodródunk hasonló helyzetbe, amikor is az akkor tapasztalt felelősségteljes magatartással sikerült átvészelnünk a nehéz napokat. Most is erre a szellemiségre van szükség, mert ha csak kicsit is, de ezzel is tudjuk segíteni a solymári lakosokat, hogy minél hamarabb jussanak vezetékes vízhez. Önmagunk fegyelmezése mellett, kérem figyeljünk oda szomszédjainkra, ismerőseinkre, barátainkra, rokonainkra, szeretteinkre, kicsikre és idősekre egyaránt.

Nem utolsó sorban, de szeretném megköszönni, azon lakók segítségét és felajánlását, akik ebben a helyzetben is felkerestek, vagy ajánlották fel önzetlenül szolgálataikat az önkormányzatnak vagy közvetlenül a falu lakóinak.

Tisztelettel,

Tóth Attila, polgármester

Az Anyák megmentője *Semmelweis Ignác*

1818. július elsején látta meg a napvilágot Semmelweis Ignác, Budán, a Tabánban a mai Apród utca 1-3 alatti házban. És elmondhatjuk: nagy szerencséje volt édesanyjának és neki, hogy egészségsben átvészelték a szülés és születés

nehézségeit. Hiszen akkor még az „Anyák megmentője” nem gyakorolta orvosi hivatását, nem tette meg felfedezését. Azt a ma már pofonegyszerűnek tűnő felfedezést, miszerint: nem árt, ha néha kezet mosunk. Esetleg

fertőtlenítőszerrel... A Magyar életrajzi Lexikon szerint a bécsi kórbonctani intézetben dolgozott mint boncolóorvos, egy idő után átkérte magát a szülészeti klinikára, ahol az orvostanhallgatók korabeli kiképzése is folyt. „Akárcsak a többi szülészeti intézetben, itt is igen nagy volt a gyermekági láz halálozási arányszáma, ellentétben a bábák oktatását végző másik bécsi klinikával, ahol ilyen betegségek ritkábban fordultak elő. Velencei útjától Bécsbe visszatérve értesült barátjának, Kolletschka tanárnak tragikus haláláról. A törvényszéki orvostan tanára boncolás során szerzett fertőzésben halt meg, és Semmelweis átnézve a boncolási jegyzőkönyvet, megállapította, hogy barátjának kórbonctani lelete azonos volt a gyermekági lázban elhalt anyák kórbonctani elváltozásaival. Ennek alapján fogalmazta meg korszakalkotó megállapítását, hogy a gyermekági láz nem önálló kórkép, hanem fertőzés következménye”

Szinte ismeretlen magyar orvosként nem mérkőzhetett meg kora tudományos „nagyjaival”, akik nagy része mereven elzárkózott gondolatai elfogadásától. A gyakorlat hiába igazolta Semmelweiset, a tekintélyükre és – természetesen –

a saját, téves elméleteikre hivatkozó akkori orvos-potentátok ott tettek keresztbe neki, ahol csak lehetett. És lehetett, mert Semmelweis maga sem volt egy könnyű ember...

1865 júliusában elmezavar jelei kezdtek mutatkozni viselkedésében. Ekkor szállították be a - nekünk, magyaroknak sajnos nagyon is ismerős - döblingi elmegyógyintézetbe.

Széchenyi István is volt itt ápolt... Itt, betegsége miatti agresszív viselkedése miatt olyan súlyosan bántalmazták az ápolók, hogy ennek következtében, két hét múlva, 1865. augusztus 13.-án belehalt ellátatlan sérüléseibe. A boncolási jegyzőkönyvben különféle sebesülések, például többszörös végtagtörés megállapítása is szerepel...

„Megkötözve orvosi ellátás nélkül a sebei okozta vérmérgezésben hagyták elpusztulni.”

Furcsa tréfája a sorsnak, hogy éppen az végzett vele, ami ellen egész életében küzdött. A tragédia nem csak őt sújtotta, felesége később morfinista lett, Béla fia pedig öngyilkos.

F R

Humorral töltődj

Aluszi tót aluszi sváb meg eszi gömböci

A második világháború utáni években vasúti talpfát jártak faragni községünkben a hozzáértő emberek a Lepencén lévő depóba. A munkavégzésben együtt dolgoztak a környékbeli német ajkúakkal.

Egymás között a szentlászóiak szlovákul (tótul), a környékbeliek németül (svábul) beszéltek. Mivel egyik sem értette igazán a másik nyelvét, egymás közötti kapcsolattartásra a magyar szót használták. Teljesítménybérben dolgoztak, ezért a nagyobb keresett érdekében csupán hétvégeken jártak haza, akkor is leginkább a következő heti étel-ital beszerzése végett.

Tavaszi idő lévén, a közelben lévő házak padlásain rendezték be éjszakai pihenőjüket, amit a szokásos esti, közös borozgatás után foglaltak el.

Emberek tán a bortól, de leginkább a fáradtságtól kissé előbb foglalták el hálólhelyeiket. A velük egy csapatban dolgozó Johann bácsi, húzván az időt, ivott még egy-két pohárkával, meg volt rá az oka... Napközben kiszemelte a padlásteret elválasztó hézagosan készült deszkafal mögött lógó füstölt gömböcöt...

No, már biztos elaludtak csapattársaim, mondta magában beszélve, majd elindult halk lépésekkel a padlásfeljárón, kezében a petróleumlámpással egyenest a deszkafalhoz, aminek két deszkáját már világosan meglazította, amelyeket célja elérése érdekében most leszedett, zsákmányával kezében kényelmesen elhelyezkedett, majd dudorászni kezdte jókedvében hirtelen kiötlött nótáját:

„Hej, aluszi tót, aluszi

Sváb meg eszi gömböci...”

János ittak a lovak!?

A hatvanas évek elején a nyári szünidőben több serdülőkorú fiú járt a Szentendrei-szigeten lévő falvak gazdáihoz napszámberbe mezőgazdasági munkát végezni.

Így tett János is néhány társával.

A vasárnapi mise után elfogyasztották ebédjüket, majd elindultak az Apátkúti patak mentén Visegrádra, majd a Dunabogdány szélén lévő Kisoroszi révhez értek, ahol meglátta egyikük a hajó Csobánka feliratát, erre megszólalt, mintha buszállomáson lenne:

- Fiúk, nekünk a kisoroszi hajót kell megvárnunk,

ez a csobánkai járat!

Nos megszólalt a másik:

- Én már jártam édesanyámmal a csobánkai Szentkútnál, de nem kellett átmenni a Dunán.

- Azért mert erdőn keresztül mentetek – válaszolta barátja.

Némi kételkedés után eldöntötték, hogy az ott szemben csak Kisoroszi lehet.

- A múltkor a szentlászlói járatra a sofőr, tévedésből a Lajosforrás táblát tette fel – nyugtatta meg János a kételkedőket.

Így megnyugodván felszálltak a hajóra, ami átvitte őket Kisorosziba, ahol szükség volt a szorgos fiatal kezekre.

János is kapott munkát a barátjával

Megegyeztek a napi bérben, amihez járt még a fiúk teljes ellátása.

A munkaidőről azonban nem esett szó.

A mondás szerint látástól vakulásig dolgoztak. Hajnaltól késő délutánig az epret szedték, majd a házkörüli munkát végezték késő estig.

A gazda menetrendszerűen járkált a borospincébe, a fiúknak azonban még szódát sem adott.

Az étel nem volt változatosnak mondható.

Jó lenne megízlelni ezt a szigeti bort, ez talán nem olyan savanyú, mint miénk – szólott Jánoshoz barátja.

- Én is ezen gondolkodom – jegyezte meg válaszként János, miután ivott néhány kortyot a vödörben lévő friss vízből, amit a lovak itatására húzott ki a keretes kútból.

Később sikerült kilesniük a pincekulcs rejtekhelyét, aminek segítségével vacsora után János megdézsmálta a gazda borát.

Így volt ez másnap este is.

János barátjával, miután gazdájuk elment a kocsmába, ők is abbahagyták a munkát, inkább iddógálták a borocskát, amiből bátorságot kezdtek meríteni. Ahogy fogyott a bor, úgy nőtt bátorságuk. Nos, hazajött a gazda, akin meglátszott az elfogyasztott ital mennyisége.

- Hej János! Ittak a lovak? – kezdte, felelőségre vonni napszámberét.

- Ittak hát gazduram! – kiáltotta vissza János majd halkán, hozzátette szlovákul:

- ha megitatod őket.

Béla a templomban

Mint akkoriban a falunkban szinte mindenki vallásos és templomba járó volt. Pista bácsi családja úgyszintén. Béla fiúk azonban igyekezett szerét ejteni a templomba járás elkerülésének.

Elindult ő is a többi gyerekkel, de leginkább a templom mögött rendetlenkedett hasonszörű cimboráival. Nos, rájött erre édesanyja, aki az első padokban hallgatta a szentmisét. Figyelmeztette is ezért fiát, de mindhiába. Nincs mit tenni szólnom kell az apjának, gondolkodott, és így is tett. A férje meghallgatta élete párjának a panaszát, majd humoros ember lévén nevetve megjegyezte:

- Jól van no, ne szólj neki semmit, majd én elrendezem Bélus dolgát.

Eljött a vasárnap, István rászólt feleségére:

- Készülj asszony!

- Hová, ilyen korán?

- Ma a kismisére viszed a három rendesebb gyereket. Bélát elviszem kirándulni.

- Kirándulni azt a latort? – méltatlankodott felesége.

- Bízd csak rám – nyugtatta meg Pista bácsi.

Megjöttek a kápolnában tartott kismiséről édesanyjukkal a gyerekek. Béla még aludt.

- Ébresztő te lator, megyünk a templomba! Szólt

Bélára hangosan édesapja.

- Odataállok magamtól is édesapám – válaszolta kidugván fejét a dunna alól Béla.

- Tudom én azt, de ma nagyon hosszú mise lesz, ezért elmegyek bepótolni a múltkori mulasztásomat, meg tán a jövő hónapit is.

- Hány vasárnap lesz az édesapám? – kérdezte izgulva, a kíváncsiságtól szemét dörzsölgetve Béla.

- Azt nem tudom, ilyen hosszú misén én még nem voltam. Nos, Béla nagyon gyorsan elkészült, hátha meg tudok lógni, gondolván, már az udvar végénél tartott.

- Hej! Gyere csak vissza, majd együtt megyünk!

Így kénytelen volt édesapja mellett bandukolni felfelé a templom utcán.

Még harangozás előtt betértek. Elkezdődött a mise, következett a szentlecke felolvasása. Béla már az elején hosszúnak tartotta benntartózkodását a templomban. Odasúgta édesapjának: - Édesapám, meddig fog tartani?

- Amíg ki nem olvassa a könyvet – súgta vissza édesapja.

- Azt a vastagot? – kérdezte ijedten Béla

- Azt bizony – válaszolta édesapja.

- Jaj akkor meneküljünk! – javasolta kétségbeesetten Béla.

Részlet, az Elődeink humora II. c. könyvemből

Szent Iván Éjszakája

Szent Iván éjszakája június 21-e a nyári napforduló napja. Ilyenkor a legrövidebb az éjszaka, és a Nap az égbolton a legmagasabb delelési ponton áll. A világ minden táján megünneplik ezt a napot. Mind

a pogány, mind a keresztény kultúrkörben jelentős ünnep, noha a keresztény hagyomány június 24-én Keresztelő Szent János, Jézus megkeresztel

őjének születésére emlékezik. IVÁN NAPJA /Iván napi hiedelmek / Magyarosan Keresztelő János vagy Virágos János napja. A nap lényegét tekintve a nyári napforduló ünnepe, kulcseleme az éjszakai tűzgyújtás és –ugrás, a megtisztulás szimbóluma. Valószínű, hogy a pogány hitből, aminek központi része lehetett a „tűzimádás”, keresztény hitre térő magyarok e szokását a keresztény egyház Keresztelő Szent János ünnepéhez kapcsolva tartotta fenn. Magyarországon a XVI. század óta vált elterjedté a Szent Iván-éji tűz, aminek megrakása szertartás szerint történt. A hozzávaló fát, rőzsét, szalmát lányok gyűjtötték, és pedig a faluban körbejárva, ahol, ha valaki vonakodott adni, ehhez hasonló versikékkel figyelmeztették: „Rőzsét, rőzsét, adjanak rőzsét! Ha nem adnak rőzsét, elvisszük a töké!” A máglyát négyszög alakúra rakták s az előző évi megszentelt arató koszorúval gyűjtötták meg, ami helyett lassan jött az idei. Bár a Szent Iván-nap elsősorban a lányok titokzatos ünnepeként él az emberek emlékezetében, akik a tűz átugrásával rituális megtisztulást nyertek, egyfelől a tűzugrás

eredetileg a legények virtustánca volt; másfelől pedig az ünnep talán nagyobb nyilvánosságnak örvendett, hiszen mondókáiban vagy a fiatal és az idősebb női generáció felelgetett egymásnak,

vagy a falu fiataljait énekelték össze, azaz tették nyilvánossá együtt járásukat. A tűz körül a lányok egymással mátkaságba, komaságba is kerülhettek, akit ugyanis mátkavagy komabottal

ajándékoztak meg, azt egy életre barátságukba fogadtak. Ezt a nagy szövetséget a bot tavaszi díszítése is hirdette: tetejére almát tűztek, szárára cseresznye- vagy meggyágot kötöttek.

A FÉNY ÉS A SÖTÉTSÉG HARCA

Szinte minden pogány kultúrában az a pogány hiedelem élt, hogy a világ a sötétség és a fényesség örök küzdelmének színtere. Ennek a győztes pillanata a nyárforduló. Az ünneplők a tűzgyújtással nem csak a nap melegét és fényét idézték fel, hanem az ártó szellemeket is távol akarták tartani ilyenkor maguktól. A keresztény felfogásban is beletartozott a fény és a sötétség küzdelméről szóló tanítás, ezért ezt a napot Keresztelő Szent János napjává tette, aki „égő és világító fáklya volt” a hagyomány szerint. A magyar nyelvben Szent Iván néven rögzült a nyár eleji ünnep, melynek oka, hogy az Iván név a Jánosból alakult át: Joann – Jovan – Ivan, Így lett ez a nap Szent Iván napja.

F R

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomtatás: technovaszentendre@gmail.com • 06 26 309 766

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015